

Salomon poświęca świątynię

Kluczowy werset: "Kapłani nie mogli wejść do Świątyni Pańskiej, ponieważ wypełniała ją chwalebna obecność Pana".

2 Kronik 7:2

***Wybrane fragmenty Pisma Świętego:
2 Kronik 7:1-7,11***

Świątynia zbudowana przez Salomona była ilustracją większej, duchowej świątyni, którą Bóg buduje podczas obecnego Wieków Ewangelii, złożonej z Jezusa i Jego "Maluczkiego Stada" (Łuk. 12:32). (Łukasza 12:32). Paweł stwierdza: "wy jesteście świątynią Boga". (1 Koryntian 3:16,17; 12:27). Nasz Pan Jezus jest "fundamentem" tej niebiańskiej świątyni (1 Koryntian 3:11).

Każdy dosłowny kamień wybrany jako część Świątyni Salomona został "przygotowany, zanim został przyniesiony" - przycięty, ukształtowany i wypolerowany z wyprzedzeniem, aby dokładnie pasował do ostatecznego miejsca w Świątyni. Dlatego też, gdy nadszedł czas, aby złożyć

wszystkie kamienie razem, aby ukończyć budynek, nie było potrzeby używania młotka ani dłuta. (1 Królewska 6:1-7). Jest to zapowiedź tego, jak Bóg przygotowuje, rozwija i sprawdza każdego ze swoich poświęconych. Próby i trudności życia są zobrazowane przez dłuto i polerowanie, które przyszło na każdy literalny kamień, ilustrując przygotowanie każdego członka ciała Chrystusa do przyszłego dzieła.

Piotr dodaje: "Wy również, niby żywe kamienie, jesteście budowani w dom duchowy, aby stanowić święte kapłaństwo, składające duchowe ofiary przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa". (1 Piotra 2:5-9). Ta duchowa świątynia w niebie zostanie wkrótce ukończona pod koniec obecnego Wieku Ewangelii, kiedy ostatni członek "Maluczkiego Stada" zostanie uznany za wiernego aż do śmierci. Objawienie 2:10

Po ukończeniu budowy Świątyni Salomon kazał wnieść do niej Arkę Przymierza, która wskazywała na Chrystusa Jezusa i Jego wiernych naśladowców. Następnie Lewici, muzycy i śpiewacy "wychwalali Pana tymi słowami: On jest dobry! Jego wierna miłość trwa na wieki!" 2 Kronik 5:1-13

Następnie Salomon uklęknął i ofiarował Bogu modlitwę oddania. (2 Kronik 6:12-42). Kiedy skończył się modlić, "ogień zstąpił z nieba i pochłonął całopalenia i ofiary", wskazując na Bożą akceptację, "a chwała Pańska napełniła dom". Kiedy cały lud Izraela zobaczył zstępujący ogień i chwalebną obecność Pana wypełniającą Świątynię, upadli twarzą na ziemię, oddając cześć i chwając Pana, mówiąc: "On jest dobry! Jego wierna miłość trwa na wieki!" 2 Kronik 7:1-3

Świątynia Salomona miała być "domem modlitwy dla wszystkich narodów". (Marka 11:17, Izajasza 56:7). Jest to ilustracja tego, jak w Wieku Mesjańskim, po ukończeniu i uwielbieniu duchowej świątyni, wszystkie narody zaczną zbliżać się do Boga. Aby to uczynić, będą musiały zbliżyć się do tej duchowej świątyni, ponieważ chwała Boża zostanie w niej objawiona. Paweł, odnosząc się do tego czasu, który wkrótce nadejdzie, pisze: "Bo całe stworzenie z niecierpliwością czeka na ten przyszły dzień, w którym Bóg objawi, kim naprawdę są jego dzieci". Rzymian 8:19

Cała ludzkość zostanie wówczas zaproszona do zbliżenia się do Pana w uwielbieniu poprzez ukończoną duchową świątynię - Chrystusa Jezusa,

"głowę ciała, kościoła", wraz ze skompletowanym kościołem, klasą "oblubienicy". (Obj. 22:17; Kol. 1:18). Przez klasę "Chrystusa" ludzkość zbliży się do Ojca, a wszyscy, którzy usłyszą ich poselstwo i będą mu posłuszni, będą się radować. "Dobra nowina o wielkiej radości" dotrze wówczas do wszystkich ludzi. Łukasza 2:10